

Ecz. Sabih Tekin Çağlar (TEB Genel Sekreteri)

Bekliyoruz. Amaçlarımızı, hayallerimizi yaşamın bizi nereye götüreceğini bilemeden bekliyoruz. Bazen neyi beklediğimizi umursamıyoruz.

Hayat gelir düğümünü kurar bütün öykülerde, birbirine doğru yol almaya kılanların yörünge tabakalarını kırar, sapmaları örgütler ve bir yana çekilip çapraz yazgılarını izler. Dünyanın geçiciliklerini, önyargıların zıvalıklarını, boş düşüncelerin saçmalıklarını yadsıdıktan, sevgi ve huzur andı içtikten sonra yaşanan mutlulukların hayal edilmiş olmamasına şaşırarak gerekli. Dikkatlerin sevgiye çevrildiği andan itibaren aşınmış laf kalıplarının ağına takılıp kalmak istemiyorsanız, basmakalıp düşünceleri eveleyip geveleyerek her şeyi sulandırmak istemiyorsanız, tadına, acısına vara vara, elden geldiğince ayık ve tutarlı bir tutumla sevgiye yönelmeniz gerekiyor. Dilin ötesindedir çoğu sevgilerin özlem duyduğu kaynaklar, kimi yakınlarda, kimi uzaklarda, çok uzaklarda. Ki bu kaynakların çoğunun tanımı yapılamaz. Gene de ayrıcalıksız herkesin pay almasına açık bir kaynaktır sevgi. Paylaşılmaya tükenmeyen, kalp atışları ve heyecanlarla büyüyen bir kaynak. Ama sanki yazgıymış gibi, elden düşme duygu ve düşüncelere bırakıp

Dikkatlerin sevgiye çevrildiği andan itibaren aşınmış laf kalıplarının ağına takılıp kalmak istemiyorsanız, basmakalıp düşünceleri eveleyip geveleyerek her şeyi sulandırmak istemiyorsanız, tadına, acısına vara vara, elden geldiğince ayık ve tutarlı bir tutumla sevgiye yönelmeniz gerekiyor.

Dilin ötesindedir çoğu sevgilerin özlem duyduğu kaynaklar, kimi yakınlarda, kimi uzaklarda, çok uzaklarda. Ki bu kaynakların çoğunun tanımı yapılamaz. Gene de ayrıcalıksız herkesin pay almasına açık bir kaynaktır sevgi.

Paylaşılmaya tükenmeyen, kalp atışları ve heyecanlarla büyüyen bir kaynak.

Gökyüzüne çıkmayı becerebilmek gerekir, sadece yeryüzü yetmez artık. Önceliği neye ve kime vermekteyiz? Kader denilen girdaba mı bırakmalıyız kendimizi, yoksa kendi yolumuzu sevgi ile mi bezemeliyiz? Çile çekmekle mutlu olmak arasında gidip gelmekten yorulduğumuz günleri bir kalemde silip atmak olası değilse bile denemeye değer mi? Emeğin kutsallığının, sevginin yüceliğinin, onurunun mutluluğunun, yalınlığın tadına varılacak zamandır artık.

gidiyor çoğu kişi kendini. Bataklıkta yetişen bir orkideyi gördüğünüz andaki mutluluktur bu bir mucize gibi. Karanlıklara açılan bir ışık bulutu gibidir. O andan itibaren tek amacınız vardır O'na ulaşmak. Eğer yaşamınızı başkalarının mutluluğuna adanmış olmanın keyfini yaşamışsanız şimdi de sıranın kendinize geldiğini hissedince farklı duygular hissedersiniz. Sevilenin yüzü, ortak yaşanan günlerin ve gecelerin o insanı sarhoş eden anısı duyguları bir an bile rahat bırakmaz. Bu anlarda insanın gözünün görmediği doğru değildir, doğru olan onun bir başka şey göremediği, başka bir noktaya bakamadığıdır. Ama biz hala bekliyoruz.

Gökyüzüne çıkmayı becerebilmek gerekir, sadece yeryüzü yetmez artık. Önceliği neye ve kime vermekteyiz? Kader denilen girdaba mı bırakmalıyız kendimizi, yoksa kendi yolumuzu sevgi ile mi bezemeliyiz? Çile çekmekle mutlu olmak arasında gidip gelmekten yorulduğumuz günleri bir kalemde silip atmak olası değilse bile denemeye değer mi? Emeğin kutsallığının, sevginin yüceliğinin, onurunun mutluluğunun, yalınlığın tadına varılacak zamandır artık.

O zaman ne zaman mıdır? Hasretle, özlemle, tutkuyla atıldığınız boyunlara sarılan kollarınızın kenetlendiği anlar. Uğruna ömür verileli kolların boşlukta sallanmak yerine sırtınızda kenetlendiği anlar işte.